

«ΣΥΜΜΟΡΙΕΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ»

βλέπει μόνο το κράτος και οι φίλοι του

antifa kallitheia 6/23

ΤΟ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ του 2021, εν μέσω καραντίνας, ο υπουργός δημοσίας τάξης Μιχάλης Χρυσοχόιδης δήλωσε ότι «Η σημερινή Ελλάδα... έχει να αντιμετωπίσει νέες μορφές εγκληματικότητας, όπως τις ξένες μαφίες ή τη βία ανηλίκων»¹. Από τις δηλώσεις του υπουργού και μετά η τηλεόραση, οι εφημερίδες και τα ηλεκτρονικά μίντια ξεκίνησαν να μας βομβαρδίζουν με ειδήσεις που αφορούσαν τη «βία μεταξύ ανηλίκων», τις «συγκρούσεις οπαδών», τους «τσακωμούς μεταξύ ράπερ», τις «καταστροφές στα σχολεία» και τους γονείς που είναι «ανίκανοι να μεγαλώσουν τα παιδιά τους». Στα καπάκια αμολήθηκαν ψυχολόγοι, εγκληματολόγοι και πάσης φύσεως ειδικοί με προτάσεις για το πώς το κράτος πρέπει να διαχειριστεί αυτή την κατάσταση.

ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ, των δημοσιογράφων και των ειδικών έχουν ένα κοινό: Μιλάνε για τις ζωές μας ως πρόβλημα. Βάζουν στο στόχαστρο τις παρέες, τα σχολεία, τις πλατείες, τα γήπεδα, τη μουσική που ακούμε, τις οικογένειες μας. Τελικά χαρακτηρίζουν τον τρόπο που ζούμε εγκληματικό. Γνωρίζουμε, φυσικά, ότι οι ζωές μας δεν είναι τέλειες. Αλλά γνωρίζουμε, ακόμα καλύτερα, ότι έχει διαφορά να μιλάμε εμείς για λογαριασμό μας, απ' το να μιλάει το κράτος. Γιατί όταν οι κρατικοί ρουφιάνοι μας δείχνουν με το δάχτυλο δεν το κάνουν για να μας βοηθήσουν. Στόχος τους είναι να αναλάβουν την πειθάρχηση μας η αστυνομία και οι φίλοι της, όχι μόνο στο δρόμο αλλά σε όλη την καθημερινότητά μας. Γι' αυτό και εμείς βλέπουμε το ενδιαφέρον του κράτους για τις ζωές μας ως αστυνομικό σχέδιο. Ένα σχέδιο που δε περιλαμβάνει μόνο μπλε στολές αλλά όποιον προσπαθεί να μας πει πως πρέπει να ζούμε.

¹«Για την Αστυνομία του 21ου αιώνα», Το Βήμα, 02/02/2021

Το αστυνομικό σχέδιο

ΜΕ ΠΡΟΣΧΗΜΑ ότι ενδιαφέρονται για το καλό των παιδιών όλοι οι κρατικοί μηχανισμοί που είχαν από πριν πειθαρχικό χαρακτήρα απέκτησαν νέες αρμοδιότητες. Θεσμοί όπως το σχολείο, οι κοινωνικές υπηρεσίες, τα νοσοκομεία, τα δικαστήρια και η αστυνομία έχουν αποκτήσει νέους τρόπους να ασκούν εξουσία πάνω στις ζωές μας. Έχουν εφεύρει καινούριους τρόπους να καταγράφουν λεπτομερώς τις συνήθειες μας. Έχουν φτιάξει καινούργιους νόμους που μας ποινικοποιούν αλλά και καινούργιες ποινές για να μας πειθαρχούν. Να ζούμε σε μια πραγματικότητα με περισσότερους επιστάτες να μας εποπτεύουν στα σχολεία, στον ελεύθερο μας χρόνο αλλά και μέσα στα σπίτια μας. Τελικά έχουν συντονιστεί ώστε να εξασφαλίσουν ότι εμείς θα παραμείνουμε σιωπηλοί και πειθαρχημένοι στις σκατοδουλειές που μας προορίζουν –αλλά κι έξω από αυτές. Ας το πάρουμε όμως από την αρχή, να δούμε ποιες είναι αυτές οι νέες αρμοδιότητες που έχουν αποκτήσει όλοι αυτοί οι μηχανισμοί και πώς δουλεύουν εναντίον μας.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ:

ΕΙΝΑΙ ΓΕΓΟΝΟΣ πως το ελληνικό κράτος έχει αποφασίσει από καιρό ότι θα σφίξει ακόμα περισσότερο τα λουριά στους απειθαρχους μαθητές και μαθήτριες. Τη στιγμή που μιλάμε τα σχολεία έχουν γίνει όλο και πιο ασφυκτικά, με ακόμα περισσότερους επιστάτες να μας πατάνε στο λαιμό. Με πρόσχημα ότι θέλουν να εξαλείψουν τη βία στα σχολεία, αμολάνε ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς να καταγράφουν τις συμπεριφορές και τις σχέσεις μας.² Φυσικά, καθόλου εντύπωση δεν μας κάνει, γιατί γνωρίζουμε από πρώτο χέρι πως ο ρόλος του σχολείου είναι να μοιράζει πειθαρχία με το κιλό: Ακριβής ώρα προσέλευσης, κάγκελα, απουσίες, αποβολές και βαθμολογία με ταξικό μέτρο. Ας μην ξεχνάμε πως την περίοδο της καραντίνας κληθήκαμε να σπνόμεσασε σε ουρές για να μας ελέγχουν τα πιστοποιητικά, να τρώμε στη μάπα τα γαυγίσματα από τους επιστάτες που ονομάζονται καθηγητές για να φορέσουμε τη μάσκα.

²«Ο ταμπουκάς των ανηλικών μετατράπηκε σε άγρια βία», Καθημερινή, 02/04/2023

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ:

ΤΟ ΑΣΤΑΜΑΤΗΤΟ βρίσιμο που τρώμε από όλους τους κρατικούς ρουφιάνους έχει δώσει ένα κάρο μέσα καταγραφής στους γιατρούς και τα νοσοκομεία. Για παράδειγμα, με πρόσχημα ότι θέλουν να σώσουν τα παιδιά, οι γιατροί επιφορτίζονται να παρατηρούν και να καταγράφουν «σημάδια» παραμέλησης και κακοποίησης. Χρησιμοποιώντας, δηλαδή, την καλά δουλεμένη ιδέα πως οι γονείς τις εργατικής τάξης είμαστε εντελώς «ανίκανοι» να μεγαλώσουμε τα παιδιά μας, συμμετέχουν στο «να διευκολύνονται οι καταγγελίες στις αρμόδιες αρχές και τις υπηρεσίες»³. Δεν είναι, βέβαια η πρώτη φορά που το βλέπουμε αυτό, μιας που στο παρελθόν οι γιατροί είχαν άριστη σχέση με τους μπάτσους. Θυμηθείτε: Ήταν αυτοί που παρουσιάστηκαν ως σωτήρες μας τη περίοδο της πανδημίας και μας έλεγαν πως να ζήσουμε. Πως να κυκλοφορούμε, τι να φοράμε, να μην ακουμπιόμαστε και άλλα ναζιστικά «για το καλό μας».

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ:

ΔΕΝ ΘΑ ΕΛΕΙΠΕ φυσικά από αυτό το κρατικό σχέδιο. Γιατί, εδώ και τρία χρόνια, βλέπουμε ότι έχει δουλευτεί τόσο πολύ η ιδέα της «εγκληματικότητας», που έχουν πάρει το πράσινο φως να μας διαχειρίζονται ακόμη πιο σκληρά με συλλήψεις και περισσότερες τραμπούκες. Η ιδέα του «άστα μωρέ παιδιά είναι» έχει πάψει να υπάρχει, παρότι με την ειδική μεταχείριση που μπορούσε να τη γλύτωνε κανείς, όπως μια σύσταση ή τράβηγμα στο τμήμα κι ενημέρωση των γονέων. Και φυσικά δεν είναι καινούριες ιδέες αυτές: Το στρίμωγμα των ανηλικών ήταν πάντα ένα από τα κεντρικά έργα της ελληνικής αστυνομίας, με πρωταγωνιστές τα παιδιά μεταναστών που τύχχαναν σκληρής μεταχείρισης, τσαμπουκάδων, ρατσιστικών βρισιών και δέσιμο.

³ Τάνια Γεωργοπούλου, «Το εθνικό σχέδιο για την παιδική προστασία κατά της κακοποίησης», Καθημερινή, 23/10/2022

ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ:

ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ επιφορτίζονται με το έργο να επιβάλουν σκληρότερες ποινές στους ανήλικους. Σκεφτείτε το: Την στιγμή που μιλάμε, όλο και πιο εύκολα σου επιβάλλουν υποχρεωτικά ραντεβού στις κοινωνικές υπηρεσίες (ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς) ή την κοινωφελή εργασία. Όλο και πιο εύκολα σου απαγορεύουν να βλέπεις τους φίλους σου, στη περίπτωση που κριθείτε ένοχοι για «σύσταση συμμορίας». Όλο και πιο εύκολα στοχοποιούν τους γονείς σου ως υπαίτιους για τις «παραβατικές πράξεις» σου.

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ:

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ «ανθρωπιστικό έργο» που αξιώνουν για την πάρτη τους, είναι αυτές που αναλαμβάνουν την πειθάρχηση μας με τους πιο διεισδυτικούς τρόπους. Και μιας που το κράτος τις έχει βγάλει τόσο μπροστά στην αντιμετώπιση της «ανήλικης παραβατικότητας», ας αναλογιστούμε λίγο τι σημαίνουν οι υποχρεωτικές επισκέψεις τους. Στις επισκέψεις αυτές είσαι αναγκασμένος να απαντάς σε ένα κάρο ερωτήσεις για σένα και την οικογένεια σου και ο κοινωνικός λειτουργός να κρίνει ποιες συνθήκες σου πρέπει να αλλάξεις και αν οι γονείς σου σε μεγαλώνουν με σωστό τρόπο. Για όλα αυτά που ακούνε κρατάνε κι ένα σχετικό φάκελο που σε ακολουθεί σε όλη σου τη ζωή. Και για να μην ξεχνιόμαστε, οι κοινωνικοί λειτουργοί και οι ψυχολόγοι κουβαλάνε χρόνια προϋπηρεσία εποπτείας και πειθάρχησης στις πλάτες τους, με προηγούμενο επεισόδιο τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών και τις οικογένειες των τσιγγάνων.

Το αβέβαιο μέλλον

ΟΙ ΖΩΕΣ ΜΑΣ γίνονται όλο και πιο δύσκολες. Το νιώθουμε και το καταλαβαίνουμε με την καρδιά και το μυαλό μας. Οι δουλειές γίνονται όλο και χειρότερες, τα ωράρια έχουν ξεχειλώσει, τα αφεντικά ζητάνε όλο και περισσότερα και οι μισθοί φτάνουν όλο και για λιγότερα. Δίνουμε υπέρογκα ενοίκια για σπίτια τρύπες κι άλλα τόσα για το ρεύμα και τους λογαριασμούς. Οι συνθήκει-

ες μας ακριβαίνουν ή εγκληματοποιούνται. Γι' αυτό και κάθε έμμισθος υπάλληλος ασχολείται με τις εργατικές οικογένειες. Προσπαθούν να περάσουν ένα μήνυμα: Αν δε καταφέρετε να πειθαρχήσετε τα παιδιά σας, θα το κάνει το κράτος για σας. Όποιο παιδί δεν έχει ένα κάρο δραστηριότητες μετά το σχολείο ή δε δουλεύει και αλητεύει στο δρόμο με τους φίλους του, θα πρέπει να επιτηρείται από ένα κρατικό πειθαρχικό θεσμό.

ΑΛΛΑ ΥΠΑΡΧΕΙ και κάτι ακόμη: Τα αφεντικά μας δε θέλουν τα πιτσιρικά να τριγυρνάνε με όμοιους τους και να καταλαβαίνουν τον κόσμο συλλογικά. Γιατί ξέρουν, ότι το αβίωτο μέλλον των σκατοδουλειών και των στερήσεων που μας επιφυλάσσουν δε θα το δεχτούμε με σταυρωμένα τα χέρια. Έχουν πάρει τα διδάγματα τους από τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια. Όταν μας είπαν ότι δήθεν οι φασίστες κυριαρχούν στους δρόμους και εμείς τους στείλαμε πίσω στις τρύπες τους. Όταν μας είπαν να κάσουμε σπίτι και να το βουλώσουμε λόγω ιού, αντισταθήκαμε στις γειτονίες μας με κάθε μέσο που διαθέταμε. Και πάνω απ' όλα το κράτος ξέρει ότι τα νεότερα κομμάτια της εργατικής τάξης είναι που δε θα δεχτούν αμαχητί αυτές τις συνθήκες ζωής. Γι' αυτό στοχοποιούμε, όχι για κάτι που κάναμε, αλλά γι' αυτό που μπορούμε να γίνουμε. Επικίνδυνοι για τα σχέδια του!

Είμαστε πολλοί. Είμαστε Antifa

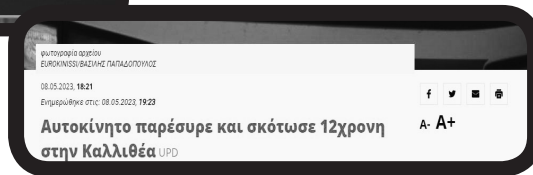

ΟΙ ANTIFA ΟΜΑΔΕΣ είναι ένας τρόπος να μιλάμε για τις ζωές μας από μας για μας. Συζητάμε για τον κόσμο μας έξω από τα μίντια και τα κόμματα. Είναι ένας τρόπος να υποστηρίζουμε τις ζωές μας με τα λόγια και τις πράξεις μας. Να βρίσκουμε ανθρώπους με τις ίδιες ανησυχίες και τα ίδια μυαλά με εμάς. Ένας τρόπος να βάζουμε πλάτη και να υπερασπιζόμαστε τις κουλτούρες και τις συνήθειες μας από τις επιθέσεις που δεχόμαστε καθημερινά. Όταν όλοι οι ρουφιάνοι μας δείχνουν με το δάχτυλο ως πρόβλημα, είμαστε πάντα εκεί για να τους πούμε: **Δεν είμαστε εγκληματίες είμαστε η καρδιά αυτής της πόλης.**

Συνελήφθη ανήλικος οπαδός ύστερα από επεισόδιο έξω από το γήπεδο Καλλιθέας

SPORT24.GR 31.05.2023 17:16

Σε εμάς στοχεύουν

ΤΟΝ ΜΑΪΟ που μας πέρασε ντόρος προκλήθηκε στα μίντια, μετά τον θάνατο κοριτσιού που, περνώντας τη Θησέως, πατήθηκε από αμάξι. Τα μίντια φρόντισαν να μας ενημερώσουν πως οι γονείς του κοριτσιού είναι από το Καζακστάν και πως ο εισαγγελέας κλήθηκε να εξετάσει αν θα επιβαρυνθούν με την κατηγορία της παραμέληση ανηλίκου.

ΦΥΣΙΚΑ, κανείς δεν προβληματίστηκε για τα εξής: Ας ξεκινήσουμε από το απλό. Τι σκατά μπορεί να σημαίνει να δουλεύεις από το πρωί μέχρι το βράδυ και να μην μπορείς να παίρνεις τα παιδιά σου από το σχολείο; Ή το άλλο: Για ποιον λόγο τα μίντια εδώ και τρία χρόνια έχει αποφασίσει να μας βομβαρδίζουν με ειδήσεις «προβληματικών» οικογενειών, υπονοώντας με κάθε τρόπο την εργατική τους καταγωγή; Πόσο έδαφος έχει στρώσει ο κωδικός «παραμέληση ανηλίκου» στην στοχοποίηση των μανάδων της εργατικής τάξης; Στην πολλή τελική: Τη στιγμή που μιλάμε, πόσο πιο εύκολα οι εισαγγελείς σχηματίζουν δικογραφίες για «παραμέληση» χωρίς να κουνιέται φύλλο;

Το Γενάρη που μας πέρασε οι μπάσοι μάζεψαν στο τμήμα 12 ανήλικους οπαδούς μετά από αγώνα στην Καλλιθέα. Σε κάμποσους από αυτούς σχηματίστηκε δικογραφία, ενώ ο ένας οδηγήθηκε στον Εισαγγελέα. Τα μίντια φρόντισαν να μας ενημερώσουν με όλους τους τρόπους ότι οι οπαδοί είναι «ανήλικοι εγκληματίες» κι ο ένας από αυτούς μετανάστης.

Φυσικά, κανείς δεν προβληματίστηκε για τα εξής: Ας ξεκινήσουμε από το απλό. Τι σκατά μπορεί να σημαίνει για τις πολυεθνικές παρέες το γήπεδο και οι κοινότητες που φτιάχνουν μέσα σε αυτό; Για ποιο λόγο τα μίντια εδώ και τρία χρόνια έχουν χύσει τόνους μελάνι για την «βία στα γήπεδα» και την «παραβατικότητα» των οπαδών; Γιατί κάθε τέτοια είδηση υπογραμμίζει πως οι κοινότητες αυτές είναι πολυεθνικές; Στην πολλή τελική: Τη στιγμή που μιλάμε, πόσο πιο σκληρό πείσιμο τρώνε, από τους μπάτσους και τους νόμους, χωρίς να κουνιέται φύλλο;

ANTIFA ★
KALLITHEA

antifa_kallithea@yahoo.com